

egész címer- és jelvénykérdést másképp, mint törvényhozási uton, megoldani nem lehet. Jogi szempontból lehetetlennek tartja, hogy amikor a címerkérdés egy részletét törvényhozási uton állapítják meg, ugyanakkor az egész megoldásnak az alapja rendeletben legyen lefektetve.

Gróf Tisza István miniszterelnök örömeinek ad kifejezést, hogy a magyar törvényhozás minden pártját egyesítik a magyar-horvát testvéries érzelmek és azoknak nyilvánítása. Biztosítja a Házat, hogy a magyar államiság kellő mértékben kidomborodik a címerben.

A Ház általánosságban *elfogadta a javaslatot*.

A részletes tárgyalás során *Polónyi Géza* szólalt fel, akinek beszéde után *részleteiben is elfogadta a javaslatot a Ház*.

Ezután folytatták a kivételes intézkedésekről szóló miniszterelnöki javaslatok tárgyalását. *Gedeon Aladár* hibáztatja azt a rendszert, amely a miniszteri tisztviselőknek nem nyújt módot a kellő szakismeretek szer-

zésére. *Novák János* szerint a gazdák nem okai a drágaságnak, amelynek előidézéséhez a helytelen termésbecslés is hozzájárult.

Pozsgay Miklós azt fejtegeti, hogy az élelmiszerek árainak megdrágulásához nagy mértékben hozzájárultak a katonai bevásárlások. Gróf *Batthyány Tivadar* előadja, hogy a kivételes hatalomnak akkora kiterjesztését egy kormány sem élvezi, mint amilyent a magyar kormánynak a parlament ad. Minden vonalon megállapítja a kormány felelősségét.

Az elnök ezután javasolta, hogy az interpellációs könyvet a szombati ülésen olvassák fel, nehogy emiatt a keddi formális ülés sokáig tartson. *Polónyi Géza* a napirendhez szólalt fel és fejtegette, hogy az elnök javaslata házszabályellenes. Gróf *Tisza István* miniszterelnök válaszolt *Polónyi* felszólalására és bizonyította, hogy az elnök javaslata megegyeztethető a házszabályokkal. A képviselőház az elnök napirendi javaslatát elfogadta. Az ülés három órákor véget ért.

diadalt. *Az antant világgá kürtölt végső dadálainak vége, az antant nem győzhet többé.*

Az egységhiány, a hibák, amiket az antant politikusai és katonái elkövettek, nemcsak kapituláció a multtal szemben, de bevallása büneiknek, amelyekkel az ártatlan kisépeket becsapták.

Thomas, francia munició-miniszter szaval, hogy fölényben vannak az ellenségek fölött. Ez csak lelkiismeretlen porhintés azon népek számára, akik az antant ígéreteitől elcsábítva, lépre mentek, *hogy új népeket csalhassanak meg újra, végórájukban.*

Az antant megint *az ígéretek mezejére lépett* nagy bajában.

Ígéretei egy kis hitelre szorulnak csupán. A mult tanulságai alapján ez a hitel mindaddig nem lesz meg, amíg látható sikerek, tények nem igazolják ígéreteik komolyságát, megbízhatóságát. Mi pedig ébren leszünk, hogy se az orosz, se az angol, se a francia, de még az olasz se álmithassa el népiünket megvalósíthatatlan ígéretekkel és a tulvilágban bevált tervekkel.

Románia kiábrándulása az antantból egyre általánosabb lesz.

Bukarest, február 18. A *Moldova* írja: Az antant, miután elkábitotta a világot képeletbeli győzelmeivel, miután mindazt megígérte a kis népeknek, amiről tudta, hogy meg nem adhatja és miután családsággal és rágalommal azt a jogot követelte ki magának, hogy neki minden szabad, ma már arra ébredt, hogy nagy népkeveréket semminemű becsületes érdek, semminemű szent cél nem fűzi össze, *ellenkezőleg: olyan egyveleg az ő tömege, amely minden pillanatban szétbomlik.*

Az antant egy kicsit lekészt ezzel a megállapítással. Ha ez a megállapítás idejében jött volna, a belső vak politika áldozatai, az elpusztult országok, amelyek a külső államok csalogatásainak estek áldozatul, megmenekültek volna minden csapástól.

Belgium és Szerbia ma is élnek. Görögország, amelyet nem sikerült becsapniok, amelynek földjét neutrálisnak tudta a világ és szentnek, de amelyet az angol-francia civilizáció oly galádul tiport össze a háború folyamán, szabad volna akciójában, ha az antant aranyai nem ejtik meg a nép lelkét *Ve nízolosz árulásai* révén; hasonlóképen Olaszország is, mely a központi hatalmak szövetségese volt, ha *Salandra és Sonnino* el nem árulják, belátta volna, hogy semmi érdeke nincs abban, hogy oly háborúba kezdjen, *amelyből semmi haszna sem lehet, de mindent elveszithet.*

Mit is mondott *Briand*, a francia miniszterelnök a *Secolo* munkatársának?

Hogy azért megy Rómába, hogy megcsinálja az antant működéseinek egységét, hogy megtudja, hogy melyek az antant országainak erőforrásai és mekkorák azok.

Ez józan nyelven azt jelenti, hogy az antant hatalmai között nincs egység, nincs közös célra, ideálra lelkesítő kapocs, ami nélkül pedig kis ügyet sem lehet megoldani, még kevésbé ezt a világháborút.

Ezenkívül is eljárat a szája *Briandnak* és kikotyogta azt, hogy az antant országainak

bizonyos hiányai vannak, amiket kölcsönösen kell kipótolniok, nem is ismerik ráadásul egymás haderejét. *Ez megbecsülhetetlen képe az antant készületlenségének, zűllésének.*

És még valami derült ki e beszédből, az, hogy az antant országai vakon, egymást nem ismerve, vagy talán önmagukat se, kötötték szövetséget egymással.

Eddig azt hittük, hogy a szerződések, szövetségek főereje abban áll, hogy közös, általános megismerés alapján köttenek és arra való, hogy minden ellentétet, ellenkező érdeket kisimitsanak. Az antant ebben is új leckét ad a világnak.

Az igazi politikusnak a közös érdekek elméleteit nem szabad szem elől tévesztetni.

Hogy kell hát megmagyarázni az antant hatalmai között dülő tájékozatlanságot?

Az antant hatalmai között való barátságából teljesen hiányzott az őszinteség alapja. Ezek, nagyok és kicsinyek, egymást akarták megcsalni, mindegyik a másiknak elvérsésétől várta sikereit.

Az antantot a kényszer, a nyomás, az erőszak szülte; népeit nem a közös érdek és rokonszenv hozta össze, az antant erőszakkal csöditte össze a világ népeit s hajszolta más népek ellen, *hirdetvén a gyűlöletet, az irigységet és a bolszuvágyat azon népek ellen, akiknek semmi bajuk sem volt gyűlevész haddá növekedett „hadseregeivel.”*

Más szóval bebizonyult, hogy az antant harca nem a civilizációnak, nem a népek felszabadításának, a nemzeti államelmélet megvalósulásának a harca, nem a sötétség ellen küzd az antant a felvilágosodás érdekében, *célja csupán mások megsemmisítése, hogy üzleti céljait megvalósítsa.* A népek lelkiismerete felébredt és amidőn kitűnt, hogy ők csak az angol, a francia és az orosz töke áldozatai, a jelszavak eltiűntek, szétfoszlott a népek jobblétének szent célja és *megindult a lelki zűllés folyamata.* A becsapott ember géppé vált, a lélek nélküli gép nem arathat

Tittoni és az olasz kormány.

Genf, február 18. *Antibesbe*, ahol ezidő szerint *Tittoni* tartózkodik, néhány más diplomatát is várnak, akiknek közvetve vagy közvetlenül befolyást kell gyakorolniok a jövő hónap folyamán Párisban tartandó antant-konferencia határozataira. A párisi lapok levelezői lehetségesnek tartják, hogy *Tittoni tanácskozn* fog *Salandrának és Sonninónak* *Antibesbe küldendő bizalmi embereivel.*

Telefon 872.	URÁNIA	Telefon 872.
Magy. Tudományos Színház		

Február 19-én és 20-án, szombaton és vasárnap,

Attrakciók napja

MARIO BONNARD

A szenvedély

című 3 felvonásos drámában.

JOE MAY legújabb alkotása a

Keresd az asszonyt

című detektívtörténet.

ALBERT PAULIG

A nadrág című vigjátékban.

Előadások d. u. 5, 7 és 9 órákor, vasárnap d. u. 2 órától kezdve.

Gyermekjegyek csak az első előadásokra érvényesek.